

[Margrete Auken]

IWCs medlemslande, der ikke vil acceptere kommissionens vedtagelser. Det drejer sig om en halvering af fiskerikvoter i amerikansk farvand. Da Japan har påbegyndt fangst på fredede kaskelothvaler, skulle USA således have iværksat sanktionerne, men dette er ikke sket. I stedet har Japan og USA indgået en aftale, der ifølge en pressemeddelelse fra det amerikanske handelsministerium tillader Japan at fortsætte sin kystfangst på kaskelothvaler frem til 1987-88, uden at USA iværksætter sanktionerne, og på betingelse af, at Japan senest den 13. december 1984 lover at trække sin protest mod det vedtagne kaskelothvalfangststop tilbage, desuden tillades fortsat japansk kystfangst på brydes- og vågehvaler samt pelagisk vågehvalfangst frem til 1987-88 på betingelse af, at Japan senest den 1. april 1985 lover at trække sin protest mod moratoriet tilbage.

Aftalen mellem USA og Japan er indgået, uden at de to lande har konsulteret IWCs øvrige medlemslande og uden at konsultere IWCs videnskabelige komité.

Aftalen mellem USA og Japan danner et meget uheldigt præcedens og åbner mulighed for, at de øvrige hvalfangstlande, der har nedlagt protest mod moratoriet, Norge og Sovjetunionen, vil kunne indgå lignende aftaler. Sker dette, vil det moratorium, der er vedtaget på fuldt demokratisk vis, være totalt værdiløst. Desuden er aftalen unfair over for de øvrige hvalfangstlande såsom Island, Spanien og Brasilien, der modvilligt har accepteret moratoriet. Aftalen kan endda resultere i, at disse hvalfangstlande vil tage deres accept af moratoriet op til fornyet overvejelse.

Det er af største vigtighed, at IWC kan have mulighed for at bygge sit arbejde på et forsvarligt videnskabeligt grundlag, men dette umuliggøres, når to af kommissionens medlemslande fastsætter egne fangstkvoter, som det behager dem.

Skal Danmark følge sin officielle fredningsvenlige politik i IWC, og er Danmark tilhænger af, at det internationale demokrati skal fungere på en forsvarlig måde, må den danske regering tage skarp afstand fra den aftale, der er indgået mellem USA og Japan.

Svar (2/1 85):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som jeg har oplyst i min besvarelse af spørgsmål nr. S 370, har resultatet af de japansk-amerikanske forhandlinger været, at USA for sit vedkommende ville undlade at iværksætte sanktioner over for en japansk fangst af indtil 400 kaskelothvaler i indeværende fangstsæson og 400 i 1985, såfremt Japan inden den 13. december 1984 meddelte, at protesten imod IWC-beslutningen for den pågældende kaskelothvalbestand blev trukket tilbage med et nærmere angivet virkningstidspunkt. En sådan meddelelse blev afgivet den 12. december 1984.

Aftalen er bl.a. indgået på baggrund af en udtalelse fra IWCs videnskabelige komité fremlagt på kommissionens årsmøde i juni 1984.

Aftalen må i øvrigt ses som et led i bestræbelserne på at undgå ureguleret hvalfangst, når moratoriet for kommerciel hvalfangst træder i kraft. Regeringen har på denne baggrund ikke overvejet at ændre den danske politik i IWC ved at reagere over for den bilaterale aftale, idet det må forventes, at forhandlingsresultatet vil blive gjort til genstand for drøftelser på IWCs kommende årsmøde i juli 1985.

Spm. nr. S 453

Til *ministeren for skatter og afgifter* (14/12 84) af:

Dohrmann (FP):

»Hvordan ligger det talmæssigt med de historiske erfaringer for realiseringen af de skattenedsættelser, som er stillet i udsigt ved såkaldte fradragssaneringer?«

Begrundelse

Regeringens skattereformudspil af 11. december 1984 har som hovedelement, at en lang række fradrag helt eller delvis skal berøves skatteyderne. Man påstår så, at det indvundne merprovenu skal bruges til at nedsætte de almindelige beskatningsprocenter.

Risikoen ved denne fremgangsmåde er nærliggende, nemlig at fradragberøvelsen bliver definitiv, mens skatteprocenterne – i al fald ikke på længere sigt – bliver nedsat.

I vurderingen af denne risiko er det nærliggende at se på, hvordan det er gået i andre tilsvarende situationer, som jo imidlertid ikke